

14 - పదునాల్గవ దశకము

॥ కపిలోపాఖ్యానము ॥

సమనుస్మృతతావకాంఘ్రియుగ్మః స మనుః పంకజసంభవాంగజన్మా ।
నిజమంతరమంతరాయహీనం చరితం తే కథయన్ సుఖం నినాయ ॥ (14.1)

సమయే ఖలు తత్ర కర్దమాఖ్యో ద్రుహిణచ్చాయభవస్తదీయవాచా ।
ధృతస్కరసో నిస్కరమ్యం భగవంస్త్వామయుతం సమాస్సిషేవే ॥ (14.2)

గరుడోపరి కాలమేఘకన్ఠం విలసత్కేఽఖిసరోజపాణిపద్మమ్ ।
హసితోల్లసితాననం విభో! త్వం వపురావిష్కరుషే స్మ కర్దమాయ ॥ (14.3)

స్తువతే పులకావృతాయ తస్మై మనుపుత్రీం దయితాం నవాపి పుత్రీః ।
కపిలం చ సుతం స్వమేవ పశ్చాత్ స్వగతిం చాప్యనుగృహ్య నిర్గతోఽభూః ॥ (14.4)

స మనుశ్శతరూపయా మహిష్యా గుణవత్యా సుతయా చ దేవహూత్యా ।
భవదీరితనారదోపదిష్ఠః సమగాత్ కర్దమమాగతిప్రతీక్షమ్ ॥ (14.5)

మనునోపహృతాం చ దేవహూతిం తరుణీరత్నమవాప్య కర్దమోఽసౌ ।
భవదర్శననిర్వృతోఽపి తస్యాం దృఢశుశ్రూషణయా దధౌ ప్రసాదమ్ ॥ (14.6)

స పునస్త్వదుపాసనప్రభావా త్ దయితాకామకృతే కృతే విమానే ।
 వనితాకులసంకులే నవాత్మా వ్యహరద్దేవపథేషు దేవహూత్యా ॥ (14.7)

శతవర్షమథ వ్యతీత్య సోఽయం నవ కన్యాస్సమవాప్య ధన్యరూపాః ।
 వనయానసముద్యతోఽపి కాంతాహితకృత్ త్వజ్జననోత్సుకో న్యవాత్సీత్ ॥ (14.8)

నిజభర్తృగిరా భవన్నిషేవా నిరతాయామథ దేవ! దేవహూత్యామ్ ।
 కపిలస్త్వమజాయథా జనానాం ప్రథయిష్యన్ పరమాత్మతత్త్వవిద్యామ్ ॥ (14.9)

వనమేయుషి కర్దమే ప్రసన్నే మతసర్వస్వముపాదిశఙ్కనన్యై ।
 కపిలాత్మక! వాయుమందిరేశ! త్వరితం త్వం పరిపాహి మాం గదౌఘాత్ ॥ (14.10)

॥ ఇతి కపిలోపాఖ్యానము అను పదునాల్గవ దశకము సంపూర్ణము ॥